

Nagyszombat, Húsvét vigíliája

Szombat elmúltával,
a hét első napján pirkadatkor
Mária Magdolna és a másik Mária elment,
hogy megnézze a sírt.
És íme, nagy földrengés támadt:
Az Úr angyala leszállt az égből,
odament, elhengerítette a követ és ráült.
Olyan volt a tekintete, mint a villám,
a ruhája pedig fehér, mint a hó.
Az örök reszketni kezdtek félelmükben,
és szinte halálra váltak.
Ekkor megszólalt az angyal,
és ezt mondta az asszonyoknak:
„Ne féljetek!
Tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek
Ő nincs itt, mert feltámadt, amint megígérte.
Jöjjetek, nézzétek meg a helyet, ahol feküdt!
És siessetek, mondjátok meg tanítványainak,
Hogy feltámadt a halottak közül, és elöttetek megy Galileába.
Ott viszontláthatjátok őt!
Íme, én megmondtam nektek!”
Erre elsiettek a sírtól.
Remegve, de nagy örömmel futottak,
hogy megvigyék a hírt a tanítványoknak.
És íme, egyszerre csak Jézus jött velük szemben,
És megszólította őket:
„Üdv nektek!”
Ők pedig odasiettek hozzá,
Leborultak előtte, és átkarolták a lábát.
Ekkor Jézus így szólt hozzájuk:
„Ne féljetek!
Siessetek,
vigyétek hírül testvéreimnek,
hogy menjenek Galileába,
mert ott viszontláthatnak engem.”
Mt 28,1–10

Elmélkedés:

A nagyszombat az év legcsendesebb napja.
Jézus holtan fekszik a sziklasírban,
amelynek bejáratát hatalmas kő zárja el.
A kő megpecsételi a csendet.
Mozdíthatatlanul nehezedik mindenre,
ami megtörné e titokzatos csendet.
Isten csendjét.
Isten hallgatásának csendjét.
Isten nyugalmanak csendjét.
A jövőendő megváltás csendjét.
A beteljesülni készülő isteni terv csendjét.
A kő megpecsételi a csendet.
A sötétség nyomasztó csendjét.
A reményvesztettség csendjét.
Az emberi gonoszság pillanatnyi győzelmének csendjét.
A félelem csendjét.
Az emberi megdöbbenés és értetlenség csendjét.
A várakozás feszült csendjét.
A virrasztás csendjét.
A kő mozdulatlanul
és mozdíthatatlanul nehezedik mindenre,
mert most a csend ideje van.
E napon jogosan mondjuk,
hogy Isten hallgat,
mert most valóban hallgat, csendben van.
A halott Jézus nyugalma nem zavarja semmi.
Szenvedése megszűnt,
a halál szüntette meg.
Küzdelme és küldetése megszakadt,
élete véget ért.
És Isten hallgat.
S e hallgatásban titokzatos módon
új születés, újjászületés, új élet, feltámadás rejlik.
E hallgatásból remény születik az ember számára.
Ebből a hallgatásból születik meg a feltámadás.
Isten megszólal
és Jézus feltámasztása által
megtöri a csendet.
A kő megmozdul,
s ezzel megszabadulunk félelmeink félelmetes pecsétjétől.
Jézus felszabadít minket a bűntől,
hogyan az isteni kegyelem útján
vezessen minket
az örök üdvösség felé.

Reménnyel várhatjuk a feltámadásunkat az Atyától.

© Horváth István Sándor

Imádság:

Húsvéti szekvencia

Húsvét tiszta áldozatját a hívek áldva áldják.

Bárány megváltja nyáját,

és az ártatlan Krisztus már kiengeszteli értünk Atyját.

Élet itt a halállal megvitt csodacsatával,

A holt Életvezér ma úr és él!

Mária, szent asszony, mondd, mit láttál utadon?

„Az élő Krisztusnak sírját, s a Felkeltnek láttam glóriáját.

Angyali tanúkat, szemfedőt és gyolcsokat.

Feltámadt reményem, Krisztus Galileába elétek indult.”

Tudjuk, Krisztus feltámadott és diadalmas.

Ő győztes Királyunk, légy irgalmas!

Evangelium minden nap

<http://www.evangelium365.hu/>

